

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

11 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan, Iurie Diaconu, Victor Boico,

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Iachimciuc Alexandru și avocata Ceban Alina în numele inculpatei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, în cauza penală în privința lui

*Caracuianu Anna XXXXX, născută la
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 02.08.2013 până la 27.12.2019;

Instanța de apel de la 19.05.2020 până la 26.01.2021;

Instanța de recurs de la 07.04.2021 până la 11.10.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 decembrie 2019, Caracuianu Anna a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 2 ani, cu privarea dreptului de a deține funcții cu răspundere materială în domeniul deservirii populației pe un termen de 3 ani.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei cu închisoare în privința inculpatei Caracuianu Anna pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Acțiunea civilă formulată de partea civilă SA „Trafic Bujor” privind repararea prejudiciului material cauzat prin infracțiune a fost admisă. S-a încasat din contul lui Caracuianu Anna în folosul SA „Trafic Bujor” suma de 90 377,75 lei și 75 bani, cu titlu de daună materială.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut următoarele: Caracuianu Anna la 05 aprilie 2012, în baza ordinului nr. 14-c a fost angajată în

calitate de vânzătoare la SA „Trafic Bujor”. Tot, la 05 aprilie 2012 ultima a semnat contractul de răspundere materială deplină.

Ulterior, Caracuianu Anna activând în calitate de vânzătoare la magazinul alimentar „Filiala nr. 9” din XXXXX, acționând cu scopul însușirii ilegale a bunurilor, care au fost încredințate în administrarea ultimei, în perioada 08.04.2012 - 07.05.2012 a însușit bunuri materiale, ce aparțin SA „Trafic Bujor” în mărime totală de 90 377, 75 lei.

Conform raportului de expertiză nr. 2576 din 24.12.2012 neajunsul de bunuri materiale în magazinul „Filiala nr. 9” amplasat pe XXXXX al SA „Trafic Bujor” la vânzătoreea Caracuianu Anna este în mărime de 90 377, 75 lei.

În rezultatul acțiunilor ilegale ale Caracuianu Anna, SA „Trafic Bujor” i-a fost cauzat prejudiciul material în proporții mari în sumă de 90 377, 75 lei.

Astfel, instanța de fond a calificat acțiunile inculpatei conform art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, conform indicilor *„Delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune în proporții considerabil”*.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin carte a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a o recunoaște vinovată pe Caracuianu Anna de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal și a-i numi o pedeapsă de 7 ani închisoare. Cu aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal a-i stabili inculpatei Caracuianu Anna pedeapsă definitivă sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip semiînchis cu suspendarea parțială a executării pedepsei pe un termen de 3 ani și 6 luni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021, a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința parțial în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează:

Caracuianu Ana XXXXX se recunoaște vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal și se condamnă, în baza acestei Legi, la o pedeapsă sub formă de 7 ani închisoare.

Conform art. 90¹ Cod penal, Caracuianu Anna va executa 3 (trei) ani și 6 (șase) luni din pedeapsa închisorii în penitenciare de în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, iar executarea restului pedepsei, închisoarea pe un termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, se suspendă condiționat, pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, obligând-o pe această durată

a probațiunii să nu-și schimbe domiciliu sau reședința fără consimțământul organului competent și să frecventeze programe probațiunile.

În rest sentința, în partea soluționării acțiunii civile, se menține.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că la pronunțarea sentinței instanța de fond eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod procedură penală și nefondat a recunoscut-o culpabilă pe inculpta Caracuianu Anna de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, instanța de apel apreciind probele a conchis că, inculpata a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, însă, ținând cont de modificările operate la art. 64 alin. (2) Cod penal a fost modificat prin Legea 207 din 29.07.2016 (MO369-378/28.10.16art.751;în vigoare 07.11.16), unitatea convențională constituind 50 lei, la art. 191 Cod penal, a conchis că faptele inculpatei Caracuianu Anna trebuie să fie corect calificate, conform prevederilor art. 191 alin. (4) Cod penal.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, Caracuianu Anna la 05 aprilie 2012, în baza ordinului nr. 14-c a fost angajată în calitate de vânzătoare la SA „Trafic Bujor”. Tot, la 05 aprilie 2012 ultima a semnat contractul de răspundere materială deplină.

Ulterior, Caracuianu Anna activând în calitate de vânzătoare la magazinul alimentar „Filiala nr. 9” din XXXXX, acționând cu scopul însușirii ilegale a bunurilor, care au fost încredințate în administrarea ultimei, în perioada 08.04.2012 - 07.05.2012 a însușit bunuri materiale, ce aparțin SA „Trafic Bujor” în mărime de 90 377, 75 lei.

Conform raportului de expertiză nr. 2576 din 24.12.2012 neajunsul de bunuri materiale în magazinul „Filiala nr. 9” amplasat pe XXXXX al SA „Trafic Bujor” la vânzătoarea Caracuianu Anna este în mărime de 90 377, 75 lei.

În rezultatul acțiunilor ilegale ale Caracuianu Anna SA „Trafic Bujor” i-a fost cauzat prejudiciul material în proporții mari în sumă de 90 377, 75 lei.

Astfel, instanța de apel a stabilit că prin acțiunile sale intenționate Caracuianu Anna a comis infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: - *delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei persoane sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Deși, inculpata nu recunoaște vinovăția, în comiterea faptelor sus-indicate, vina acesteia este dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente,

pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi: Declarațiile reprezentantului părții vătămate Aliev Elcin (f.d. 245 vol. I); declarațiile martorului Alla Olesea (f.d. 36 vol. II); declarațiile martorului Soloviova Marina (f.d. 6 vol.II); declarațiile martorului Șveț Alla (f.d. 7 vol.II); declarațiile martorului Ataman Diana (f.d. 249 vol. I); declarațiile martorului Daranuta Aureliu (f.d. 247 vol.I).

Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că vina inculpatei Caracuianu Anna privitor la săvârșirea escrocheriei încriminate se mai dovedește integral și prin următoarele probe scrise și documente, cum ar fi: raportul de expertiza nr. 2576 din 24.12.2012 efectuat de Centrul Național de Expertize Judiciare, potrivit căruia s-a constatat că neajunsul de bunuri materiale în magazinul Filiala nr.9 amplasat pe str. XXXXX al SA „Trafic Bujor” admis de către vânzătoarea Caracuianu Anna este în mărime de 90.377, 75 de lei (f.d.83-93, Vol. I); proces-verbal de confruntare din 06.03.2013 dintre CARACUIANU Anna XXXXX și Ataman Diana, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.122-123, Vol. I); proces-verbal de confruntare din 18.03.2013 dintre Daranuța Aureliu și Caracuianu Anna (f.d.124, Vol. I); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 25.03.2013, potrivit căruia CARACUIANU Anna XXXXX a recunoscut persoana sub nr. 4 - Zabun Natalia (f.d.125-126, Vol. I); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 25.03.2013, potrivit căruia martorul Borta Mariana a recunoscut persoana sub nr. 3 - Zabun Natalia (f.d.128-129, Vol. I); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 25.03.2013, potrivit căruia martorul Borta Mariana a recunoscut persoana sub nr. 5 - Bujor Liviu (f.d.130- 131, Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 02.05.2013, descifrările convorbirilor telefonice (f.d.140, Vol. I); proces-verbal de examinare a obiectului din 03.05.2013 a descifrărilor convorbirilor telefonice (f.d.146, 150, 158, Vol. I); proces-verbal de confruntare din 03.06.2013 dintre Caracuianu Anna și Zabun Natalia (f.d.170-171 Vol. I); procesul-verbal de recunoaștere după fotografie din 13.06.2013, potrivit căruia martorul Bujor Liviu a recunoscut persoana sub nr. 1 - Alla Olesea (f.d.172-173a, Vol. I); proces-verbal de confruntare din 13.06.2013 dintre Bujor Liviu și Ataman Diana, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.173 Vol. I); proces-verbal de confruntare din 13.06.2013 dintre Bujor Liviu și Zabun Natalia, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.174 Vol. I); proces-verbal de confruntare din 13.06.2013 dintre Bujor Liviu și Daranuța Aureliu, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.174 Vol. I); proces-verbal de confruntare din 09.07.2013 dintre Bortă Marina și Ataman Diana, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.176 Vol. I); proces-verbal de

confruntare din 09.07.2013 dintre Bortă Marina și Bujor Liviu, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.177 Vol. I); proces-verbal de confruntare din 09.07.2013 dintre Bortă Marina și Daranuța Aureliu, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.178 Vol. I); proces-verbal de confruntare din 09.07.2013 dintre Bortă Marina și Zabun Natalia, prin care au fost clarificate anumite divergențe dintre declarațiile acestora (f.d.179 Vol. I).

Astfel, instanța de apel a conchis că aceste probe, documente, coroborează cu declarațiile reprezentantului părții vătămate Aliev Elcin și a martorilor sus-indicați și confirmă, cu certitudine, vina inculpatei Caracuianu Anna în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, cu următoarele semne calificative: *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții mari*.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Caracuianu Anna, nu echivalează cu achitarea acestuia sau cu calificarea acțiunilor acestuia în baza altui articol, devreme ce în ședința de judecată au fost prezentate probe, care din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, indică incontestabil că inculpatul, prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal, iar poziția ultimului precum că, nu a însușit bunuri materiale ce aparțin SA „Trafic Bujor,, în mărime de 90 377,75, nu o dezvinovățesc de comiterea delapidării săvârșite, instanța de apel atribuind-o la o metodă de apărare în scopul eschivării de la răspunderea penală pentru faptele comise.

În acest context, instanța de apel a menționat că reieșind din întreaga sistemă de probe analizată mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii de către Caracuianu Anna a delapidării averii străine prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), escrocheria, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșite în proporții mari, or, infracțiunea incriminată inculpatei a fost comisă în aprilie anul 2012.

Prin Legea nr. 207 din 29 iulie 2016, în vigoare din 07 noiembrie 2016, au fost operate modificări asupra art. 126 Cod penal, potrivit căruia se stabilesc cuantumul prejudiciilor cauzate în urma infracțiunilor.

Astfel, art. 126 alin. (1) Cod penal stipulează că *„Se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrate, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate,*

păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei". Conform prevederilor art. 64 alin. (2) Cod penal unitatea convențională de amendă, la momentul comiterii infracțiunii, constituia 20 lei. Ulterior, art.64 alin. (2) Cod penal a fost modificat prin Legea 207 (MO369-378/281016,art.751;în vigoare 07.11.16), unitatea convențională continuând 50 lei.

Astfel, instanța de fond incorect a aplicat efectul retroactiv al legii, calculând unitatea convențională cu 50 lei și greșit a invocat că, mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune în proporții mari ar trebui să depășească 125 000 lei.

Instanța de fond nu a luat în considerație și modificările, care au survenit la art. 126 alin. (1) din Codul penal (MO369-378/28.10.16 art. 751;în vigoare 07.11.16), conform cărora se consideră proporții mari valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, trecute peste frontiera vamală, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depășește 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2012 era de 3550 lei și conform noilor modificări, valoarea prejudiciului cauzat în proporții mari urma să depășească 20 salarii medii lunare pe economie, adică 71 000 lei.

În speță, instanța de apel a stabilit că suma înșușită de către inculpată este de 90 377,75 lei, adică prejudiciul cauzat este de proporții mari, astfel organul de urmărire penală corect a încadrat acțiunile inculpatei Caracuianu Anna în baza art. 191 alin. (4) Cod penal.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei, instanța de apel a constatat că la cauză nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante conform art. 76, 77 Cod penal, iar infracțiunea comisă de Caracuianu Anna conform art. 16 Cod penal se califică ca infracțiune gravă.

În aceste circumstanțe, reieșind din pericolul social al infracțiunii comise de inculpată, de conduita acesteia de la momentul comiterii infracțiunii și de după comiterea acesteia, instanța de apel i-a stabilit lui Caracuianu Anna o pedeapsă principală sub formă de închisoare, în limita minimă prevăzută de sancțiunea articolului dat (având în vedere faptul că inculpata are un copil minor la întreținere, de termenul îndelungat al examinării cauzei) pe un termen de 7 ani.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Iachimciuc Alexandru în numele inculpatei care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 13) Cod de procedură penală solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În susținerea celor solicitate, recurentul remarcă că instanța de apel eronat a calculat mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune fără a lua în calcul faptul că infracțiunea a fost săvârșită în perioada 08.04.2012-07.05.2012, iar la acel moment nu erau în vigoare noile reglementări ale art. 126 Cod penal, însă instanța de apel califică infracțiunea imputată inculpatei conform noilor limite indicate în articolul sus menționat.

De asemenea, avocatul subliniază că instanța de apel urma să țină cont de prevederile art. 64 Cod penal în redacție la momentul săvârșirii prin care unitatea convențională era egală cu 20 lei, ulterior fiind modificat la 50 lei.

În concluzie, apărătorul susține că instanța de apel a încălcat prevederile art. 8 Cod penal care stipulează că „*Caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei*”.

5.1. Nefiind de acord cu decizia pronunțată de către instanța de apel, declară recurs ordinar avocata Ceban Alina în numele inculpatei care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) și 15) Cod de procedură penală solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței pronunțate de către prima instanță.

În motivarea recursului declarat, apărătoarea invocă argumente similare celor indicate în recursul declarat de către avocatul Iachimciuc Alexandru.

Mai mult decât atât, recurenta susține că decizia pronunțată de instanța de apel este una nemotivată sub aspectul existenței în acțiunile inculpatei a scopului delapidării averii străine.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar și ținând cont de opinia expusă în referințe de către procuror și de către administratorul SA „Trafic Bujor” Elcin Aliev, Colegiul penal lărgit constată că recursurile urmează a fi admise din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recurs ordinar în termen.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate

instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

Colegiul penal constată că, aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel și anume, Colegiul penal lărgit conchide că, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, deși prin sentință, prima instanță recalifică acțiunile inculpatei de la alin. (4) la alin. (2) lit. c) al art. 191 Cod penal, invocând retroactivitatea legii penale, stabilește fapta conform dispozițiilor art. 191 Cod penal modificate prin Legea 179 din 26.07.2018 și intrată în vigoare la data de 17.18.2018 prin care s-a dispus *„însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului” se substituie cu textul „însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, care a produs daune considerabile”*, însă în rechizitoriu sunt descrise acțiunile inculpatei sub semnele infracțiunii prevăzute în dispozițiile art. 191 Cod penal de până la modificări, astfel instanța stabilind fapta comisă de către inculpată, a ieșit din limitele învinuirii, invocând fapte ce nu au fost înaintate prin rechizitoriu.

În continuare, Colegiul penal lărgit reamintește că instanța de apel a casat sentința emisă de către prima instanță, a rejudecat cauza și a pronunțat o nouă decizie prin care inculpata a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, însă în partea descriptivă a deciziei la constatarea faptei instanța de apel a stabilit că inculpata se face vinovată de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, și anume, după semnele calificative: - *delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei persoane sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Deși, instanța de apel prin încheierea din 15 martie 2021, dispune înlăturarea erorii materiale și de indicat la pct. 10 din decizie infracțiunea prevăzută de art. 191 alin. (4) Cod penal în loc de art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, Colegiul penal lărgit subliniază că semnele calificative au rămas neschimbate.

Mai mult decât atât, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel în partea recunoașterii inculpatei vinovată în comitere infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal „Delapidarea averii străine”, a ieșit din limitele învinuirii, or, instanța în partea descriptivă a deciziei a indicat că „(...) În rezultatul acțiunilor ilegale ale Caracuianu Anna SA „Trafic Bujor” i-a fost cauzat prejudiciul material în proporții mari în sumă de 90 377, 75 lei.

Astfel, instanța de apel a stabilit că prin acțiunile sale intenționate Caracuianu Anna a comis infracțiunea prevăzută la art. 191 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: - delapidarea averii străine, adică însușirea, dispunerea sau folosirea ilegală a bunurilor altei persoane sau ale altor persoane de către cel căruia i-au fost încredințate în baza unui titlu și cu un anumit scop ori refuzul de a le restitui, cu cauzarea de daune în proporții considerabile (a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie).

Subsecvent, Colegiul penal lărgit subliniază că, acuzarea în actul de învinuire nu a indicat și nici probat semnele calificative constatate de instanța de apel, dar și de prima instanță, indicând că „Prin acțiunile sale intenționate Caracuianu Anna a comis delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane încredințate în administrarea vinovatei, săvârșite în proporții mari”, astfel instanța de apel prin decizia pronunțată nu a ținut cont de prevederile art. 325 Cod de procedură penală, prin care judecarea cauzei se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Mai mult, Colegiul penal lărgit subliniază că, în fapta stabilită inculpatei de către instanța de apel se face trimitere la prevederile art. 191 Cod penal care au intrat în vigoare ulterior comiterii faptelor incriminate inculpatei, și anume, la 17.08.2018 prin Legea nr. 179 din 26.07.2018.

Instanța de recurs ordinar remarcă că, inculpata a comis fapta în perioada 08.04.2012-07.05.2012, dată la care modificările enunțate mai sus nu existau.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature și nemotivate.

Astfel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel a pronunțat o decizie nemotivată și contradictorie, contrară prevederilor art. 6 al Convenției europene a

drepturilor omului, or, jurisprudența CtEDO indică faptul că, „(...) rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum și posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției. Dreptul de a fi auzit, prin urmare, include nu doar posibilitatea de a prezenta argumente instanței, dar de asemenea obligația corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse.” (a se vedea cauza Fomin vs Moldovei din 11 octombrie 2011, nr. 36755/06).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-a găsit confirmarea în cauza dată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că, nemotivarea clară și concisă a soluției pronunțate de către instanța de apel reprezintă prin sine neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel, ce se consideră eroare de drept și este temei pentru recurs.

Colegiul penal lărgit indică că eroarea comisă de către instanța de apel nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității hotărârii, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal lărgit susține că nu poate menține sentința primei instanțe, or, instanța de fond în partea descriptivă a sentinței similar cu decizia pronunțată în instanța de apel indică semne calificative care nu au fost stabilite prin rechizitoriu.

În această ordine de idei, Colegiul penal lărgit conchide că decizia instanței de apel dar și încheierea de corectare a erorii materiale din 15 martie 2021 urmează a fi casate total cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceiași instanță de apel în alt complet de judecată.

Subsecvent, Colegiul penal lărgit stabilește că la rejudecarea cauzei instanța de apel are obligația cu strictețe să respecte prevederile art. 414 Cod de procedură penală, să înlăture erorile enumerate mai sus, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor prezentate, minuțios să studieze și corect să aprecieze juridic materialele cauzei în tot ansamblul lor, să țină cont de jurisprudența națională, de cele expuse în prezenta decizie legate de justa apreciere, sub toate aspectele, complet și obiectiv a tuturor împrejurărilor cauzei, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel și recurs și, în

dependență de datele obținute, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Iachimciuc Alexandru și avocata Ceban Alina în numele inculpatei, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2021 și încheierea de corectare a erorii materiale din 15 martie 2021, în cauza penală în privința lui *Caracuianu Anna XXXXX*, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **16 noiembrie 2021**.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Ion Guzun

Liliana Catan

Iurie Diaconu

Victor Boico